

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Zdeňka Kühna a Michala Bobka ve věci žalobkyně: **CZT a. s.**, Lísková 1513, Čáslav, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, Letenská 525/15, Praha 1, proti rozhodnutí ze dne 19. 1. 2021, čj. MF-28115/2019/3902-22, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2023, čj. 9 Af 4/2021-77, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Celní úřad pro Pardubický kraj doměřil žalobkyni spotřební daň za zdaňovací období únor, březen a duben 2006. Žalobkyně se proti dodatečným platebním výměrům odvolala. Celní ředitelství Hradec Králové (později Generální ředitelství cel) však výměry změnilo co do výše daně a ve zbytku výměry potvrdilo. Žalobkyně byla úspěšná až u Krajského soudu v Hradci Králové, který rozhodnutí o odvolání zrušil a vrátil věc k dalšímu řízení. Generální ředitelství cel – vázáno právním názorem krajského soudu – tak zrušilo dodatečné platební výměry a řízení zastavilo. NSS poté ovšem zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[2] Tím „obživlo“ dřívější rozhodnutí potvrzující platební výměry. Zároveň platilo i pozdější rozhodnutí, které naopak výměry zrušilo. Ve věci byla tedy vydána dvě protichůdná rozhodnutí. Ministerstvo financí proto nařídilo přezkum pozdějšího rušícího rozhodnutí. Proti tomu se žalobkyně bránila rozkladem.

[3] Generální ředitelství cel rozhodlo v přezkumném řízení tak, že zrušilo své rozhodnutí, kterým zrušilo dodatečné platební výměry, a řízení zastavilo. Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí odvolání, to ale Ministerstvo financí zamítlo. Žalobkyně však uspěla u Městského soudu v Praze, který rozhodnutí o odvolání zrušil a vrátil věc ministerstvu. Podle městského soudu má rozklad proti rozhodnutí o nařízení přezkumu odkladný účinek. Generální ředitelství cel mělo tedy počkat na rozhodnutí o rozkladu proti nařízení přezkumného řízení; až poté mohlo provést vlastní přezkum svého dřívějšího rozhodnutí.

[4] Ministerstvo podalo proti rozsudku městského soudu kasační stížnost a současně požádalo o přiznání odkladného účinku. Obává se toho, že právní závěr městského soudu povede k nežádoucímu a neřešitelnému stavu, kdy budou vedle sebe existovat protichůdná rozhodnutí. Ministerstvo považuje za vhodné přiznat odkladný účinek také proto, že dosavadní průběh řízení byl spleťtý, a není tedy vhodné jej zatížit dalším rozhodnutím.

[5] Žalobkyně s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí. Jen pouhá existence dvou protichůdných rozhodnutí nedosahuje požadované intenzity pro přiznání odkladného účinku.

[6] Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není důvodný.

[7] Kasační stížnost nemá v projednávané věci odkladný účinek, který by vyplýval ze zákona. Soud ho však může přiznat, jsou-li současně splněny tři základní předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí pro stěžovatele znamenají újmu; 2) újma je pro stěžovatele nepoměrně větší než újma, která přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; 3) přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem (§ 73 odst. 2 s. ř. s.). Břemeno tvrzení a břemeno důkazní ohledně naplnění těchto podmínek nese stěžovatel.

[8] Žalovaný může navrhnout přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ze stejných důvodů jako žalobce (usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS). Rozšířený senát k tomu později doplnil, že „*hrozba existence dvou odlišných správních rozhodnutí v téže věci není sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti*“, neboť „*obtížně řešitelná procesní situace není bezprostředním ohrožením důležitého veřejného zájmu. Dodržení závazného právního názoru a v tomto důsledku pouhá hrozba existence dvou rozhodnutí ve stejné věci, včetně dvou protichůdných hmotněprávních rozhodnutí, nemůže proto pro žalovaného bez dalšího představovat újmu dosahující intenzity požadované pro přiznání odkladného účinku*“ (usnesení ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod 35). Pokud by pouhá hrozba existence dvou rozhodnutí byla důvodem pro odkladný účinek, bylo by nutné jej přiznávat téměř ke každé žádosti správního orgánu, jehož rozhodnutí krajský soud zrušil. NSS proto přizná odkladný účinek jen ve výjimečných případech, ve kterých „*odložení účinků rozhodnutí krajského soudu bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat právě onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinku vznikne jiným osobám a jež nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem*“ (bod 27 citovaného usnesení).

[9] Ministerstvo ovšem žádnou výjimečnou situaci netvrdí – jen obecně namítá existenci dvou protichůdných rozhodnutí a složitou procesní situaci, která se vzhledem k rozhodnutí městského soudu ještě více zkomplikuje. To ale není samo o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku.

[10] Protože ministerstvo neuvedlo žádné bezprostřední ohrožení důležitého veřejného zájmu, soud návrhu nevyhověl.

pokračování

[11] Usnesení o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je jen rozhodnutím předběžné povahy a nelze na jeho základě předjímat, jak bude rozhodnuto o kasační stížnosti samotné.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. června 2023

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu